

عنوان مقاله:

زبان دین و قرآن از نگاه امام خمینی؟ ره؟ و فیلسوفان غرب

محل انتشار:

دوفصلنامه رویکرد مطالعات تطبیقی قرآن و حدیث، دوره 99، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

عبدالرئوف عالمی - دکتری رشته تفسیر تطبیقی جامعه المصطفی؟ ص؟ العالمیه

علی محمد خراسانی - طلبه سطح سوم حوزه علمیه قم

خلاصه مقاله:

زبان دین امروزه یکی از مسائل مطرح در مباحث فلسفه دین در غرب است که بیشتر متأثر از کاربردهای آن است: مثلاً وقتی گفته می شود خداوند با موسی تکلم کردند، آیا منظور این است که خداوند دارای جسم مادی است که با اندام های نطق با موسی سخن گفت یا معنای دیگری مراد است؟ یعنی آیا زبان دین واقع نماست یا رازآلود ویا نمادین و... است؟ و به تدریج وارد جهان اسلام نیز گردیده است؛ وزمزمه آن هر از گاهی از زبان برخی نویسندگان و روشنفکران شنیده می شود؛ و ما چون مسلمانیم و کتاب آسمانی ما قرآن کریم است، بر آن شدیم تا ببینیم زبان دین ما که زبان قرآن کریم است در آثار، گفتار و نوشتجات امام خمینی؟ ره؟ چگونه بازتاب یافته است. ازاین رو مقاله حاضر را به شکل تطبیقی بین نظریات فیلسوفان غرب در زمینه زبان دین و معتقدات حضرت امام خمینی؟ ره؟ در مورد زبان قرآن در زمینه های مورد بحث هماهنگ با فیلسوفان غرب است یا با آن ها تفاوت دارد؛ بنابراین دیدگاه های حضرت امام خمینی؟ ره؟ را از آثار پراکنده و مختلفشان جمع آوری کردیم و این بحث را سامان دادیم و با قبول کاستی های کار خود به این نتیجه رسیدیم که امام خمینی؟ ره؟ چنان که سادگی بیانش حاکی از ذوب در اسلام و معارف قرآن بود، به صورت خیلی روشن و چشمگیر در وادی فلسفه دین نیز ورود همه جانبه داشته و زبان دین ما یعنی قرآن را کاملاً واقع نما دانسته، برداشت های همه را از قرآن معتبر و غیرحجت دانسته اند و الفاظ را موضوع برای روح معانی در نظر گرفته اند؛ ازاین رو مفهوم حقیقی متن و الفاظ آن را ثابت و فراتاریخی دانسته و مصادیق آن را در چرخه تاریخ متحول می دانند.

کلمات کلیدی:

زبان قرآن، فیلسوفان غرب، امام خمینی؟ ره؟ معنا، تاریخمندی، شناختاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1388422>

